

[Bertel Haarder.]

mange timer eleverne kunne få. Derved ville det blive slået fast, at der ikke skabtes nogen ret til noget som helst. Men hvis vi siger eftertrykkeligt nok her, og hvor vi kommer frem, at der altså ikke skabes nogen ret med dette forslag, men at der fjernes en bureaukratisk hindring for, at elever, som gerne vil have det, kan få 32 eller 33 timer, så kan vi klare os med det. Vi tilsiger fuld støtte til dette lovforslag.

Hvad det konservative forslag angår, vil jeg sige, at venstre har ikke fraskrevet sig retten til i kommende år at foreslå eller medvirke til ændringer i folkeskoleloven, og på et enkelt punkt kan vi godt sympatisere med det konservative forslag. Vi er ikke glade for den udformning, ministeren har givet faget samtidsorientering, og vi er samtidig bekymrede for den svage stilling, som faget historie har fået. Vi håber, at udvidelsen af elevernes tilladte timetal vil få flere til at melde sig på historieholdene i 8.-10. klasse, men det vil vi muligvis ikke stille os tilfreds med i kommende år.

Hvad de øvrige forslag angår, vil jeg blot bemærke, at dansk jo er blevet styrket, og at de tre øvrige fag, regning, idræt og kristendoms-kundskab, jo kun kan styrkes, hvis det konservative folkeparti kommer med en stor sæk penge og stiller ændringsforslag til finansloven, eller hvis man vil begrænse andre fag eller forhøje klassekvotienten, men derom får vi jo intet at vide. Det er det mest mangelfulde forslag, jeg længe har set, når det gælder belæringen af forslagens administrative og økonomiske konsekvenser. Der er intet om de økonomiske konsekvenser.

Hvad angår tysk, er vi tilfredse med, at så mange vælger det. Det synes vi er klogt. Vi synes ikke, det er nødvendigt at gøre faget tysk obligatorisk.

Hvad angår forslaget om at gøre prøver obligatoriske, må vi sige nej. Vi synes, man skal kunne undgå at få det stempel, som en dårlig karakter ved en prøve er. Det kan jo være, at en dårlig karakter ikke skyldes dårlig indsats, den kan også skyldes, at evnerne ligger i en anden retning, og derfor vil vi ikke have et obligatorisk stempel på alle, der forlader folkeskolen.

Med hensyn til forslaget om at få en niveaudelt prøve, som svarer til den niveaudelte undervisning dér, hvor man har niveaudeling, vil jeg sige, at det ville vi ikke have særlig

meget imod. Vi kan ligesom ministeren godt se problemerne i det nuværende system. Men på den anden side, hvis denne 9. klasse-prøve nu får en rolle at spille ved optagelsen til gymnasiet, så er der måske alligevel en vis mening i, at den er fælles. De, der ikke har valgt det udvidede pensum, får, takket være den fælles prøve, mulighed for at vise, at de måske kan klare sig lige så godt som eller bedre end nogle, der har valgt det udvidede pensum, og kan måske derigennem også få mulighed for at komme i gymnasiet, hvis de vil.

Angående karakterer i underskolen finder vi, at der er rigeligt med meddelelsesmuligheder, som ordningen er i dag, så forslaget om karaktergivning her kan vi altså heller ikke støtte.

Jeg synes, det vigtigste ved dette forslag er, at det mangler enhver belæring af, hvor pengene skal tages fra. Det er i virkeligheden uinteressant af den grund. Ét er, at vi alle sammen gerne vil have flere timer til alle vore kære fag, noget andet er, at forslag om noget sådant kun har interesse, hvis vi samtidig vurderer omkostningen ved at tilfredsstille et sådant behov. Hvis ikke man får den oplysning, er det i virkeligheden at tale hen i vejret.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne begynde med en beklagelse, som ikke må opfattes som en bebrejdelse, men det er sådan set for sagens behandling beklageligt, at vi ikke på bordet har liggende det lovforslag om ændring i folkeskoleloven, som er på vej, udarbejdet af fremskridtspartiet og centrum-demokraterne, og som på alle væsentlige punkter er identisk med dette beslutningsforslag, men som går videre på et par enkelte punkter. Jeg synes, tinget har krav på at få at vide, at det ikke er noget hemmelighedskræmmeri, der er foregået, men det er en ganske åben forhandling. Centrum-demokraterne tog i eftersommeren sidste år initiativet og inviterede fremskridtspartiet og de konservative til en fælles forhandling. Vi har haft mange møder. Hr. Glistrup, hr. Halvgaard, fru Gerda Møller, det tidligere medlem hr. Arnfast og jeg har brugt mange timer på at arbejde disse ting igennem. Det beslutningsforslag, der i dag ligger fra konservativ side, er et uddrag af de ting, som vi faktisk var enige om som følge af disse forhandlinger, og dermed er naturligvis på forhånd centrum-demokraternes holdning